

[Pinholt.]

naar der nu igen i det Udvalg, som han selv har nedsat, var Strid om den samme Forfatter, var det i alt Fald ikke klogt paa nærværende Tidspunkt at føre ham op fra de 3-aarige Bevillinger, til de faste. Det maatte let kunne udæske til Modtræk, og det er det, der sker.

Jeg mener for øvrigt om disse Forfatterunderstøttelser, at jeg kunde tænke mig, at de efterhaanden helt faldt bort, efter at Radiofonien er kommet i Gang, og efter at Komponister og Forfattere af denne faar 300 000 Kr. aarlig for Benyttelse af deres Værker. Det er da meget muligt, at man kan komme ind paa herfra at stryge disse Bevillinger og kun holde sig til det, der kaldes Hædersgaver, til de enkelte særlige Understøttelser paa 3 600 Kr. Saa blev man fri for den Vurdering, om den ene passer for den ene Retning og den anden for den anden. Den ærede Ordfører sagde, at man skal aldrig søge at tynde den fri Mening ned ved et Magtbud. Ja, det er rigtigt. Jeg tror, vi kunde alle have godt af at lægge os det paa Sinde, men jeg tror saamænd ikke, at de 300 Kr. fra eller til giver nogen som helst Tyngsel paa Hr. Harald Bergstedts Mening eller hans Velvære. Jeg tænker mig, at dette, at han er stemt ud, er vist økonomisk uendelig ligegyldigt.

Jeg skal derefter gøre nogle enkelte Bemærkninger til det ærede Medlem Hr. Korsgaard. Det ærede Medlem mente, at man jo var vant til at kunne vente sig saa meget af Venstre, man var vant til, at Venstre sagde eet og gjorde noget andet. Det er blevet et Slagord hos de Konservative, det er blevet saadan monomant hos dem, at de skal sige — enten det gaar paa den ene eller den anden Maade —, at Venstre siger eet og gør noget andet... (*Hans Thyge Jacobsen*: Og mener noget tredie). Ja, de Konservative mener maaske noget tredie, det er meget sandsynligt. Jeg skal sige, at der er ikke noget Grundlag for den Udtalelse. Det ærede Medlem Hr. N. Neergaard, der ikke selv kan være til Stede i Dag, lagde saa afgjort Hovedvægten paa, at denne Bevilling var kommet alt for sent til, at Finansudvalget kunde tage virkelig Stilling til den, det havde end ikke set de Regler, hvorefter Beløbet skulde fordeles, inden Betænkningen var afgivet. Det var dog et Minimum af Hensyn, at det maatte ske. Det ærede Medlem udtalte, at han maatte mene, at det var et Emne, der burde have været ordnet ved særlig Lov, og det kunde det ogsaa godt være blevet, det

havde været meget naturligt; men naar det nu ikke kan naas, kunde man ogsaa gøre det paa den her anvendte Maade, men saa maatte der Tid og Oplysninger til. Landstinget har efter at have faaet de Oplysninger, det har faaet, ment at kunne give denne Bevilling paa de 10 Mill. Kr. til Kommunerne, saaledes at 1½ Million gives til de særlig vanskeligt stillede Kommuner til fri Anvendelse. Det ærede Medlem Hr. Korsgaard mente, at det var en Forringelse af Loven. Det tror jeg vel ikke, det er, men jeg er ikke sikker paa, at Fordelingsreglerne i det hele er af en saadan Karakter, at de kan bestaa længere end dette ene Aar. Det er ikke let for os at se i den korte Tid, vi har haft til Gennemsyn, men jeg stoler her paa Landstingets Udvalg. Jeg mener derfor, vi kan gaa med ved denne Løjlighed. Vi ved jo, at det i Hovedsagen er de samme Regler, de saakaldte Sandbæk'ske Regler, og de har i Hovedsagen været rimelige og brugelige. Jeg er dog ikke sikker paa, at de kan bestaa i Fremtiden.

Endelig vil jeg gerne sige til det ærede Medlem Hr. Korsgaard, der var misfornøjet med, at Amtskommunerne ikke fik noget, og navnlig mente, at Venstre ikke vilde være med til at lette de faste Ejendoms-skatter, at jeg tror dog, at naar det skal gøres op, har Venstre mere end noget andet Parti lettet de faste Ejendomsskatter derved, at det, ogsaa under ikke saa lidt Modstand fra anden Side, gennemførte, at Motor- og Omsætningskatten blev overført just til Kommunerne til Vejforbedringer og Vejanlæg. Disse fik derved en Lettelse, som de aldrig nogen Sinde før eller senere har faaet Mage til. Men saadan blot rent agitatorisk at tale om Lettelse i Ejendoms-skatterne, som jeg ofte synes, det sker fra konservativ Side, har vi ikke deltaget i.

Jeg kan altsaa anbefale det høje Ting at stemme for Finanslovforslaget, saaledes som det er kommet tilbage fra det andet høje Ting; og det skal jeg hermed have den Ære at gøre.

Holdgaard: Jeg ønsker kun at fremsætte en enkelt Bemærkning i Anledning af den Situation, der foreligger her. Det forekommer mig at være en underlig Situation, vi staar overfor. Landstinget har her taget Midler ud af Finansloven, som flyder af bestaaende Love, og dette er efter min Mening noget uhørt i dansk Politik. Det, jeg tænker paa, er de 3,4 Mill. Kr. til Udstykning i den kommende Tid. Det er efter min og mit Partis Mening et Overgreb, Landstinget her har foretaget, og nu har vi